

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ.
2077

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2013

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 79η

**Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ,
ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ**

Πρὸς
Τὸν Ἱερό Κλῆρο καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαὸ
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Τέκνα μου ἀγαπητά,
«Τὰ σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται, Χριστός ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου».

Πέρασαν ὀκτακόσια ὀλόκληρα χρόνια, ἀπό τότε πού ὁ μεγαλοφωνότατος προφήτης Ἡσαΐας, ὁ καί δικαίως ἐπωνομασθεῖς "πέμπτος εὐαγγελιστής", προεῖπε τήν ἐκ Παρθένου γέννηση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ θεόπνευστη προφητεία του πραγματοποιήθηκε στή μικρή καί ἄσημη Βηθλεέμ καί καταγράφηκε ὡς γεγονός στό βιβλίο τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας.

Εἶναι μάλιστα ἀξιοσημεῖωτο ὅτι ἦτο τόσο βέβαιος ὁ προφήτης γιά τήν ἐκπλήρωση τῆς προφητείας του, πού γράφει ὄχι σέ χρόνο πού σηματοδοτεῖ τό μέλλον, ἀλλά τό παρελθόν. Τό θεωρεῖ δεδομένο καί πράγματι ἔτσι εἶναι, ἀφοῦ δέν παρουσίασε – παρακινδυνεύοντας- δική του πρόγνωση, ἀλλά ἀπόφαση τοῦ

ἀληθινοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου. Τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶπε καί τά πάντα ἐγένετο.

Γιά χάρη μας, λοιπόν, διασαλπίζει ὁ Ἡσαΐας¹, γεννήθηκε ἕνα παιδί, μᾶς δόθηκε ἕνας υἱός, πού ἔχει τήν ἐξουσία του στούς ὤμους του, καί τό ὄνομά του εἶναι "Ἀγγελιαφόρος τῆς Μεγάλης Ἀποφάσεως", "**Θαυμαστός Σύμβουλος**", "Θεός ἰσχυρός", "Ἐξουσιαστής", "Ἀρχοντας τῆς Εἰρήνης", "Πατέρας τῶν μελλόντων Ἐποχῶν"! Ἡ φλογερή ἀγάπη τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων ἔκαμε αὐτά ὅλα.

Πράγματι, ἀδελφοί μου καί τέκνα μου, σήμερα ἀκούγεται σ' ὅλη τήν οἰκουμένη τό πῖο χαρούμενο μήνυμα πού ἀκούσθηκε ποτέ καί ἀφορᾷ τόν ἄνθρωπο καί τή σωτηρία του. Δέν μᾶς ἀπώθησε ὁ Θεός, ὅπως θά μᾶς ἄξιζε, ἀλλ' ἦλθε πρὸς ἐμᾶς. Καί δέν ἦλθε ὡς τυπικός ἐπισκέπτης ἢ αὐστηρός ἐλεγκτής καί ἄτεγκτος ἐπιτιμητής, ἀλλ' ἐγίνε ἀνθρωπος καί "ἐν τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη"²! Μᾶς προσέλαβε καί δέν μᾶς ἀπέρριψε καί, μέ τήν πρόσληψη αὐτή τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, μᾶς θεράπευσε!

Ἦλθε ὁ Χριστός, γιά νά εἶναι στή ζωή μας ὁ **θαυμαστός μας Σύμβουλος!** Συνομιλεῖ μαζί μας, μᾶς διδάσκει καί μᾶς ὀρμηνεύει νά μείνουμε μέ ἀγάπη μαζί Του, ν' ἀκολουθήσουμε τήν ὁδό Του, προκειμένου νά νιώσουμε μέσα μας τήν δική Του εἰρήνη καί νά ἀπολαύσουμε τά ἀγαθὰ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, τά ὁποῖα προσδοκοῦμε, καθὼς ὁμολογοῦμε ὅταν ἀπαγγέλλουμε "τό Πιστεύω". Αὐτή εἶναι ἡ εὐκαιρία τῆς ζωῆς μας, πού μᾶς προσφέρεται Ἄνωθεν, ἐν παντί καιρῷ καί τόπω, κυρίως ὅμως αὐτή τήν μεγάλη καί ἐπιφανῆ ἡμέρα τῶν γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐξῆλθε γιά τήν ἀνάπλαση τοῦ κόσμου.

Ὡστόσο, αὐτή ἡ εὐκαιρία μᾶλλον μένει ἀνεκμετάλλευτη ἀπό τοὺς πολλούς, οἱ ὁποῖοι ἐπαναλαμβάνουν τό σατανικῆς ἐμπνεύσεως λάθος τῶν πρωτοπλάστων, πού εἶναι ὁ χωρισμός ἀπό τό Θεό καί ἡ ἀπόπειρα τοῦ χοϊκοῦ πλάσματος νά φθάσει στή θέωση καί τή σωτηρία δίχως τόν Θεό. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος δέ φαίνεται νά πολυπιστεύει στήν οὐράνια παρουσία καί βοήθεια. Ἀρκεῖται στίς δικές του δυνάμεις καί ἐλπίζει στήν ὀριζόντια ἀνθρώπινη συνδρομή, ἢ ὁποῖα εἶναι μέν πολύτιμη καί ἀναγκαία, ὅμως ἐπ' οὐδενί μπορεῖ νά ὑποκαταστήσει τήν θεϊκή.

¹ Ἡσ. 9, 6.

² Βαρούχ 3, 36 - 4, 4.

Ὁ σημερινός ἄνθρωπος, πολύ περισσότερο ἀπό τούς προγόνους του, δίδει τήν ἐντύπωση ὅτι δέν ἐπιθυμεῖ νά ἔχει Σύμβουλό του τόν Θεό, γι' αὐτό καί δέν ἐπιζητεῖ τόν φωτισμό Του, οὔτε ἀκούει πρόθυμα τή διδασκαλία Του. Προσλαμβάνει ἐπίγειους συμβουλάτορες, τῶν ὁποίων τίς ὑποδείξεις -ἄχι σπάνια- ἀσυζητητί καί στά τυφλά ἀκολουθεῖ, ἐνῶ συχνά καί πολύ ἐπιπόλαια ἀποφασίζει νά γίνει ὁ ἴδιος σύμβουλος τοῦ ἑαυτοῦ του καί πρόθυμος καθοδηγητής τῶν ἄλλων. Διακηρύσσει ἐγωιστικά ὅτι δέν θέλει ὑποδείξεις καί νουθεσίες καί Κατήχηση καί, δυστυχῶς, ἀποδεικνύεται ἐν τοῖς πράγμασιν ἐχθρός τοῦ ἴδιου τοῦ ἑαυτοῦ του. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι πολλοί σύμβουλοι κατέστρεψαν ἀνθρώπους καί λαούς ὀλόκληρους, διότι τῶν ἀνθρώπων οἱ λογισμοί ἔχουν ἀδυναμίες καί οἱ σχεδιασμοί τους σφάλματα³.

Ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς συνιστᾷ νά μή συμβουλευόμαστε μωρούς καί ἀνοήτους, ἀλλά τούς σοφούς· καί ὄντως σοφοί εἶναι ἐκεῖνοι πού τηροῦν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί ζητοῦν τόν φωτισμό Του.

Πρός ἐπίρρωσιν μάλιστα τῆς θέσεως αὐτῆς, μᾶς προκαλεῖ νά ρίζουμε μιά ματιά στήν ἱστορία. Παρατηρήσατε, μᾶς λέγει, τίς γενεές τῶν ἀνθρώπων καί προσέξετε. Ποιός πίστευσε στόν Κύριο καί ντροπιάστηκε; Ποιός παρέμεινε στό φόβο του καί ἐγκαταλείφθηκε ἀπ' Αὐτόν; Ἡ ποιός παρεκάλεσε τόν Θεό καί ὁ Κύριος δέν τοῦ ἔδειξε ἐνδιαφέρον;⁴

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Ἐνδεχομένως νά διερωτηθεῖ κάποιος, γιατί ὁ ἄνθρωπος κάμει τέτοια καταστροφική ἐπιλογή γιά τόν ἴδιο του τόν ἑαυτό; Τήν ἀπάντηση στό εὐλογο αὐτό ἐρώτημα δίδει ὁ ἴδιος ὁ θεοφώτιστος Προφήτης: "ἐπαχύνθη γάρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου"⁵. Ἡ ἀνθρώπινη καρδιά ἔγινε βαρειά καί βραδυκίνητη, γιατί παραδόθηκε στήν ὕλη. Οἱ ὑλικές καί σαρκικές ἀπολαύσεις ἔγιναν σκοπός τοῦ βίου! Ἡ κραιπάλη καί ἡ μέθη καί οἱ βιοτικές μέριμνες ἀπερρόφησαν ὅλο τό ἐνδιαφέρον καί τήν ἔγνοια τοῦ ἀνθρώπου. Ἐτσι ἔγινε βαρήκοος στό θεῖο θέλημα καί πρόθυμος στίς ἐπιταγές τῶν δήθεν συμβούλων του καί τίς ἀπαιτήσεις τῆς σάρκας του.

Αὐτή ὅμως ἡ ὁδός τῆς ἀφροσύνης ὀδηγεῖ στήν ἀπώλεια. Ὁ ἄνθρωπος μένει τελικά μόνος καί ἀθεράπευτος. Καί ἐάν μάλιστα συμβεῖ, ὅπως συμβαίνει στίς μέρες μας, νά μήν μπορεῖ νά

³ Σοφ. Σολομώντος 9, 14.

⁴ Σοφ. Σειράχ 2, 10.

⁵ Ἠσ. 6, 10.

ίκανοποιήσει μέ πλησμονή τίς ἐπιθυμίες του, τότε βυθίζεται στήν ἀπόγνωση καί τήν κατάθλιψη καί νιώθει πώς δέν ὑπάρχει καί λόγος νά συνεχίσει νά ὑπάρχει.

Ἀγαπητοί μου Πατέρες καί Χριστιανοί μου εὐλογημένοι,

Τά Χριστούγεννα εἶναι γιορτή τοῦ ἀνθρώπου! Ὁ Χριστός ἐπιλέγει νά πτωχεύσει γιά τό δικό μας τό χατίρι καί ἔρχεται πρός ἐμᾶς, προσκαλώντας μας στή χαρά τῶν γενεθλίων Του καί τῆς δικῆς μας ἀναγεννήσεως.

Μέχρι πρόσφατα οἱ πιά πολλοί ἀπό μᾶς, δυστυχῶς, θεωρούσαμε ὅτι γιορτάζαμε μόνον ὅταν εὐφραινόμαστε μέ πολλά καί καλά ἐδέσματα, ὅταν ξενουχτούσαμε καί διασκεδάζαμε καί ὅταν εἶχαμε τήν εὐκολία νά κάνουμε ψώνια. Ἐφέτος, πού δέν ἔχουμε ἄλλωστε καί τίς ἀπαιτούμενες οἰκονομικές δυνατότητες, ἄς ἐπιχειρήσουμε κάτι πιά οὐσιαστικό καί ὄντως ὠφέλιμο. Ἄς τολμήσουμε ἕνα πραγματικό πανευφρόσυνο ἑορτασμό, παρέα μέ τόν πτωχό καί ταυτόχρονα πλούσιο σέ ἔλεος καί ἀγάπη Θεό μας. Σήμανε, νομίζω, ἡ ὥρα νά ἀναθεωρήσουμε τή ζωή μας καί νά Τόν προσλάβουμε θαυμαστό Σύμβουλο στήν πορεία μας. Ἐχει ἀποδείξει ὅτι μᾶς ἀγαπάει. Φτωχαίνει γιά νά μᾶς κάνει πλούσιους, τήν ὥρα πού ἄλλοι χωρίς δισταγμό μᾶς φτωχαίνουν πλουτίζοντες.

Σᾶς εὐχομαι ἐκ μέσης πατρικῆς καρδίας νά τολμήσετε καί, σᾶς παρακαλῶ, μή παραλείψετε νά μοῦ εὐχηθῆτε τό ἴδιο.

Μέ τήν ἀγάπη τοῦ τεχθέντος Κυρίου μας

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ (πρός τοὺς Ἐφημερίους): Ἡ παροῦσα Ἐγκύκλιος νά μελετηθῆ καλῶς καί νά ἀναγνωσθῆ εὐκρινῶς, στό ἐκκλησίασμα τῆς 25^{ης} Δεκεμβρίου, μετά τό Ἱερὸ Εὐαγγέλιο.